

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr. 13/J/2012

SECȚIA PENTRU JUDECATORI

HOTĂRÂREA NR. 16J

Ședința publică din 12 decembrie 2012

Pe rol, soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtei T.I., judecător în cadrul Judecătoriei B.V., având ca obiect săvârșirea abaterilor disciplinare constând în imixtiunea în activitatea altui judecător; nerespectarea în mod grav și repetat a dispozițiilor privind distribuirea aleatorie a cauzelor și exercitarea funcției cu rea credință prin încălcarea cu știință a normelor de drept procesual, abateri prevăzute de art. 99 lit. l), o) și t), ultima rap. la art.99¹ din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, a răspuns Inspecția Judiciară, prin reprezentant - inspector judiciar domnul R.P. și pârâta, doamna judecător T.I., asistată de avocat D.A., cu delegație la dosar.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care, nemaifiind cereri sau excepții prealabile se procedează la audierea pârâtei judecător T.I., cu privire la faptele reținute în sarcina sa, declarația fiind consemnată în scris și atașată la dosarul cauzei.

În continuare, Secția acordă cuvântul părților în probațiune.

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

Pârâta judecătore, prin avocat, solicită încuviințarea probei cu înscrisuri pentru a dovedi faptul că au existat și alte situații în care magistrații au fixat termen pentru soluționarea unor cereri în ziua în care au fost înregistrate în instanță.

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, solicită de asemenea proba cu înscrisuri și depune copii de pe hotărârile judecătorești prin care au fost soluționate contestațiile la executare. De asemenea arată că este de acord cu proba cu înscrisuri solicitată de pârâtă.

Pârâta, prin apărător arată că este de acord cu admiterea probei cu înscrisuri solicitată de Inspecție prin reprezentant.

În temeiul art.167 alin.1 Cod procedură civilă Secția apreciază ca fiind utile, pertinente și concludente soluționării cauzei probele cu înscrisuri solicitate, probe ce sunt administrate în ședință publică.

Nemaifiind alte cereri prealabile de formulat sau excepții de invocat, Secția apreciază cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților pe fond.

Inspecția judiciară, prin reprezentant arată că prin sentința civilă nr. /LM/AS/2012, pronunțată în dosarul nr. /..... /2011 de către Tribunalul G. – Secția civilă, având ca obiect un litigiu de muncă, a fost admisă cererea formulată și astfel pârâta S.C. G.G.S S.R.L. a fost obligată să plătească reclamanților cu titlu de drepturi bănești, sume de bani reprezentând salariu neachitat și alte drepturi salariale.

Fiind un litigiu de muncă, hotărârea pronunțată este definitivă și executorie de drept, mențiuni care se regăsesc expres în dispozitivul acesteia. Intrând în posesia titlului executoriu, reclamanții au pornit la punerea în executare a titlului executoriu, prin intermediul Biroului Executorului Judecătoresc „Tudor Florentina” iar executorul judecătoresc a procedat la blocarea conturilor bancare ale S.C. G.G.S S.R.L., punând astfel în executare hotărârea.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Societatea debitoare a formulat mai multe contestații la executare - patru la număr, corespunzătoare celor patru reclamanți creditori - înregistrate pe rolul Judecătoreiei B.V., acestea primind termen de soluționare în luna august 2012.

La 20 iulie 2012, adică la trei zile de la introducerea celor 4 contestații la executare arătate mai sus, debitoarea S.C. G.G.S S.R.L. a solicitat prin ordonanță președințială, în fiecare dintre cele 4 situații juridice, suspendarea provizorie a executării silite până la soluționarea cererii de suspendare silite cuprinsă în cadrul contestațiilor la executare, acestea fiind repartizate în aceeași zi, la persoana care avea atribuții de înlocuitor al președintelui instanței, conform Hotărârii nr. 2/12 ianuarie 2012 a Colegiului de conducere, cererile fiind soluționate în temeiul art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, de către doamna judecător A.B., la completul denumit Complet Permanență.

Prin încheieri date în camera de consiliu, la 20 iulie, într-o zi de vineri, cererile de suspendare provizorie a executării silite au fost soluționate, fiind respinse ca neîntemeiate, hotărârile judecătorești fiind date fără cale de atac.

În data de 23 iulie 2012, într-o zi de luni (adică în imediata zi lucrătoare celei în care i-au fost respinse cererile de suspendare provizorie a executării silite), în jurul orei 10, reprezentanții S.C. G.G.S S.R.L. formulează, în fiecare dintre cele 4 cauze de suspendare provizorie, cerere pentru eliberarea cauțiunii, care sunt aprobate de către grefierul-șef al instanței.

Ulterior, S.C. G.G.S S.R.L., prin reprezentant, a introdus 4 cereri prin care solicită suspendarea executării silite, arătând că în fiecare dintre cele 4 dosare de contestații la executare a solicitat instanței de judecată și suspendarea executării silite până la soluționarea capătului principal al cererii introductive, susținerea

[REDACTED] [REDACTED]
principală fiind aceea că îi sunt blocate conturile bancare, fiind în imposibilitate de a achita alte plăți etc., iar din acest lucru reiese urgența cererii.

Prin cererile formulate, debitoarea a solicitat suspendarea executării silite până la soluționarea contestației la executare, în fiecare dintre cele 4 dosare de contestație la executare. Cererea a fost întemeiată în drept pe dispozițiile art. 401 punctul b, 403 punctul 1 și punctul 4 ș.a. din Codul de procedură civilă.

La cererile depuse au fost depuse și documentele privind cauțiunea, chitanța și recipisa de consemnare, acte ce tocmai îi fuseseră restituite din dosarele de „ordonanță președințială”.

Cele 4 cereri au ajuns la doamna judecător T.I. care a pus rezoluție de primire, acestea nefiind repartizate aleatoriu, ci manual, fără a fi formate dosare separate sau fără a fi atașate dosarelor existente.

Acestea au fost soluționate în aceeași zi de către doamna judecător T.I. în „Camera de consiliu”, fără a fi întocmită listă de ședință, fără a fi citate părțile.

Prin încheierile date în dosarele respective, au fost admise cererile formulate de către S.C. G.G.S. S.R.L. și s-a dispus, suspendarea executării silite până la soluționarea irevocabilă a contestației la executare ce face obiectul dosarelor respective.

După pronunțarea hotărârii, reclamanta S.C. G.G.S. S.R.L. a formulat cereri de eliberare a unui certificat de grefă din care să rezulte soluția pronunțată, acestea fiind eliberate la scurt timp, în fiecare dosar, de către grefierul-șef.

Ca urmare a depunerii de către debitoare a certificatelor de grefă menționate, s-a procedat la deblocarea conturilor bancare pe care fusese instituită poprirea.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Se arată că participarea la ședința de judecată din data de 23 iulie 2012 a doamnei judecător T.I. reprezintă, mai întâi, o încălcare a dispozițiilor regulamentare referitoare la respectarea celor ce rezultă din hotărârile colegiului de conducere și participarea la ședințele de judecată, în completele de judecată stabilite conform legii, îndatoriri stabilite de art. 5 alin. 2 lit. b și f din Hotărârea nr. 387/2005 pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

Potrivit art. 93 alin. 3 din Regulament, orice alte cereri care vizează cauze pe rol și acte de orice natură, se prezintă, după caz, președintelui instanței sau, atunci când cererea privește un dosar aflat pe rolul instanței, completului căruia i-a fost repartizată cauza.

Or, în data de 23 iulie 2012, doamna judecător T.I. nu avea atribuții de judecător de serviciu, după cum nu avea nici atribuții de înlocuitor al președintelui instanței, și nici de judecător la permanență.

Dimpotrivă, din verificări a reieșit că, cu excepția celor 4 cereri preluate de doamna judecător T.I., activitatea de primire a cererilor și a corespondenței în general a fost realizată în 23 iulie de doamna grefieră-șef U.D., grefier cu studii superioare, ca persoană desemnată cu repartizarea aleatorie a cauzelor, în calitate de „ajutor al judecătorului desemnat la repartizarea aleatorie”, cum reiese din Ordinul de serviciu nr. 18/12.01.2012 al președintelui instanței.

De asemenea, așa cum reiese din conținutul celor 4 cauze soluționate de către doamna judecător T.I., cererile de suspendare (provizorie) a executării silite nu au fost taxate și timbrate în mod corespunzător, potrivit dispozițiilor legale.

Astfel, potrivit art. 3 lit. e din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, acțiunile și cererile neevaluabile în bani, cum sunt și cererile de

[REDACTED] suspendare a executării silite, inclusiv a executării vremelnice, se taxează cu o sumă fixă de 10 lei și li se aplică în mod corespunzător și timbru judiciar.

Reiese așadar că la soluționarea celor 4 cereri au fost încălcate de către doamna judecător dispozițiile legale incidente, prezentate mai sus, referitoare la taxele judiciare de timbru și, implicit, la timbrul judiciar, prevăzute de O.G. 32/1995 privind timbrul judiciar.

În ceea ce privește modul de aplicare a dispozițiilor legale referitoare la cauțiune este de menționat că, potrivit art. 403 din Codul de procedură civilă, cauțiunea este stabilită de către instanța de judecată, iar nu de către parte.

Evident că este posibil ca partea să-și calculeze singură cauțiunea și să o depună în cuantumul apreciat, însă, chiar și în această situație, judecătorul desemnat cu soluționarea cauzei, indiferent de mod, este obligat să verifice atât cuantumul acesteia prin raportare la limitele legale, cât și corespondența dintre cauțiunea plătită și suma din titlul executoriu etc.

În cauza de față, în cele patru dosare au fost depuse chitanțele folosite la dosarele soluționate în ședința de vineri, 20 iulie 2012, când au fost respinse cererile de suspendare a executării silite.

Așa cum s-a arătat, aceste cereri au fost soluționate vineri prin respingerea lor, iar luni, 23 iulie, au fost retrase „cauțiunile” (în fapt, chitanțele și recipisele de consemnare), fiind folosite și la cererile soluționate de către doamna judecător T.I.

Cert este faptul că doamna judecător nu a stabilit personal cauțiunea prin raportare la textele de lege și nici nu a verificat dacă partea și-a îndeplinit obligația legală.

Din verificări a mai reieșit că judecarea celor 4 cereri s-a realizat cu încălcarea și a altor dispoziții legale și regulamentare.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Astfel, cererile au fost judecate nu în ședință publică, ci în biroul grefierei-șefe, fiind încălcate dispozițiile referitoare la publicitatea ședinței de judecată, prevăzute de art. 121 alin. 1 din Codul de procedură civilă.

În al doilea rând, s-a constatat că nu s-a dispus și nici nu au fost înștiințate părțile, în special pârâții creditor, de judecarea cauzei, fiind încălcate dispozițiile cu caracter general prevăzute de art. 85 din Codul de procedură civilă, care instituie obligația ca judecătorul să nu poată hotărî asupra unei cereri decât după citarea sau înfățișarea părților afară numai dacă legea nu dispune altfel.

Dispozițiile art. 107 din același cod impun că președintele va amâna judecarea pricinii ori de câte ori constată că partea care lipsește nu a fost citată cu respectarea cerințelor prevăzute de lege sub pedeapsa nulității.

În condițiile în care din analiza rezoluțiilor nu reiese că s-a dispus, că ar fi fost editate și transmise citații părților, reiese că au fost încălcate normele de procedură din dispozițiile legale mai sus arătate referitoare la citarea părților.

În al treilea rând, nu au respectate nici dispozițiile din Regulament privind atașarea de către judecător a dosarelor cu cereri similare, în urma verificării în sistemul ECRIS dacă există alte dosare formate ca urmare a unei cereri formulate de aceleași persoane, împotriva acelorași persoane și având același obiect și după întocmirea unui referat în care să se menționeze rezultatul verificării.

În al patrulea rând, nu au fost efectuate consemnări în caietul grefierului de ședință, cu înscrisuri din care reiese că între consemnările din ședința din 6 iulie 2012 și cea din 27 iulie 2012 nu există nicio mențiune, așadar pe 23 iulie, ca ședință intermediară, nu e menționat nimic în ceea ce privește desfășurarea procesului: numărul dosarului, poziția acestuia pe lista de ședință, măsurile dispuse de instanță etc. și nu au fost fi vizate de către doamna judecător T.I., în calitate de

[REDACTED] președinte al completului de judecată, care în prealabil avea obligația de a verifica conținutul acestora și de a urmări și atașarea listei de ședință la caietul de note.

În ultimul rând, nu a fost întocmită și deci nici afișată listă de ședință, fiind încălcate dispozițiile art. 103 alin. 1, care prevăd că grefierul de ședință afișează lista cauzelor cu o zi înaintea termenului de judecată sau cel mai târziu cu o oră înainte de începerea ședinței la instanțele la care activitatea se desfășoară în 2 - 3 timpi, dar și cele ale art. 110 alin. 5, prin care se prevede că după întocmirea procedurilor de comunicare, grefierul de ședință predă dosarele grefierului arhivar șef, sub semnătură pe lista de ședință, iar listele purtând semnătura de predare-primire se îndosariază și se păstrează pentru evidență.

În consecință, se solicită admiterea acțiunii disciplinare exercitate împotriva doamnei judecător T.I. iar în ceea ce privește sancțiunea ce urmează a fi aplicată, lasă la aprecierea Secției.

Apărătorul pârâtei, doamna avocat A.D., arată că lucrurile s-au petrecut într-o instanță organizată defectuos, în situația în care atât locțiitorul președintelui cât și magistratul stagiar lipseau din instanță, astfel încât cererile cu caracter urgent nu puteau fi soluționate.

Deși au fost formulate contestații la executare în care s-a solicitat și suspendarea executării, acestea din urmă nu au primit termen de soluționare anterior termenului fixat pentru soluționarea contestațiilor deși aveau caracter urgent.

Se arată că și cererile de suspendare provizorie soluționate în ziua de vineri au fost repartizate tot manual, nu au fost timbrate, au fost soluționate tot în camera de consiliu, au fost formate dosare separate care nu au fost atașate la dosarele

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

având ca obiect contestațiile la executare, astfel încât se poate aprecia că aceasta era practica în cadrul instanței.

Pârâta a procedat în data de 23 iulie în mod similar din punct de vedere tehnic, fără să cunoască faptul că vineri mai fuseseră soluționate alte patru cereri iar soluția pronunțată nu a produs prejudicii, neavând autoritate de lucru judecat.

Apărătorul mai arată că cererile au fost soluționate în interpretarea dispozițiilor prevăzute de art.403 Cod de procedură civilă iar prin acțiunea disciplinară nu se poate aduce atingere raționamentului logico-juridic al magistratului. De asemenea se arată că există posibilitatea delegării atribuțiilor, ceea ce reprezintă o excepție de la repartizarea aleatorie a cauzelor, motiv pentru care, pârâta a avut justificarea acțiunii sale, câtă vreme magistratul planificat la permanență în data de 23 iulie lipsea din instanță.

Apreciază că în cauză nu sunt aplicabile dispozițiile prevăzute de art. 99 lit.o) din Legea nr.303/2004 întrucât cele patru cereri au fost soluționate în aceeași zi, neexistând caracterul repetat cerut de lege. De asemenea se arată că nu sunt aplicabile nici dispozițiile art.90 lit.t) din Legea nr.303/2004, în sensul că pârâta nu a acționat cu rea credință, ci a acționat în interpretarea dispozițiilor prevăzute de art.403 din Codul de procedură civilă și potrivit practicii existente în cadrul acelei instanțe. În ceea ce privește forma de vinovăție a „gravei neglijențe”, apărătorul pârâtei arată că lasă la aprecierea instanței.

În concluzie, apărătorul pârâtei solicită respingerea acțiunii disciplinare iar în subsidiar solicită aplicarea sancțiunii disciplinare a avertismentului.

Pârâta arată că nu mai are nimic de adăugat și că lasă la aprecierea Secției modul de soluționare a cauzei.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători în materie disciplinară sub nr.13/J/2012, Inspecția Judiciară a solicitat Secției ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtei T.I. din cadrul Judecătoriei B.V. cu privire la săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. art. 99 lit. l), o) și t), ultima rap. la art. 99¹ alin. 1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 24/2012, constând în imixtiunea în activitatea altui judecător; nerespectarea în mod grav și repetat a dispozițiilor privind distribuirea aleatorie a cauzelor și, respectiv exercitarea funcției cu rea-credință, prin încălcarea cu știință a normelor de drept procesual, acceptând vătămarea drepturilor creditorilor..

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut în sarcina judecătorului T.I. că, la data de 23 iulie 2012, deși nu era desemnată să participe la judecarea vreunei cauze, a dispus crearea unei ședințe de judecată în „Camera de consiliu”, fără aprobarea Colegiului de conducere al Judecătoriei B.V.. De asemenea, fără a fi citate părțile, fără a se plăti taxele judiciare de timbru și fără a fi respectate dispozițiile legale și regulamentare privind circuitul administrativ-jurisdicțional, doamna judecător a soluționat patru cereri de suspendare a executării silite, cu toate că existau pe rol cereri similare în dosarele, ..., ... și//.../2012. Deși aceste cauze fuseseră repartizate altor judecători, doamna judecător T.I. a preluat

10

nelegal pe rol dosarele menționate, acceptând să aducă astfel atingere prestigiului justiției și să vatăme interesele creditorilor.

Inspecția Judiciară – Direcția de inspecție judiciară pentru judecători apreciază că faptele judecătorului întrunesc elementele constitutive ale abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. l), o) și t), ultima rap. la art. 99¹ alin. 1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, constând în imixtiunea în activitatea altui judecător; nerespectarea în mod grav și repetat a dispozițiilor privind distribuirea aleatorie a cauzelor și, respectiv exercitarea funcției cu rea-credință, prin încălcarea cu știință a normelor de drept procesual, acceptând vătămarea drepturilor creditorilor.

În drept, Inspecția Judiciară își întemeiază prezenta acțiune disciplinară pe dispozițiile art. 98 – 101 din Legea nr. 303/2004 republicată și modificată și art. 44 – 46 din Legea nr. 317/2004, republicată și modificată.

În dovedirea acțiunii, Inspecția Judiciară a arătat că, pe parcursul cercetării disciplinare, a fost administrată proba cu înscrisuri și testimonială.

În ședința publică din data de 12.12.2012 s-a procedat la audierea părților, declarația acesteia fiind consemnata în scris și atașata la dosarul cauzei.

În cauză s-a administrat proba cu înscrisuri.

Analizând materialul probator administrat în cauză, Secția pentru judecatori în materie disciplinară reține următoarea situație de fapt:

La data de 29 august 2012, a fost înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii, sub nr. 1/23770/1154/29 august 2012, sesizarea președintelui Curții de Apel B., doamna judecător L.S., în temeiul art. 45 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, cu modificările și completările

[REDACTED] [REDACTED]
ulterioare, prin care a înaintat sesizarea și documentația aferentă, inclusiv cea transmisă de președintele Judecătoriei B.V. cu privire la activitatea profesională a doamnei judecător T.I..

Prin rezoluția din 1 octombrie, în temeiul art. 45 alin. 6 lit. b din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, s-a dispus începerea cercetării disciplinare prealabile față de doamna judecător T.I. din cadrul Judecătoriei B.V., sub aspectul săvârșirii abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. l), o) și, respectiv, t), rap. la art. 99¹ din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere întregul ansamblu probator administrat în cauza Secția reține următoarea situație de fapt:

Prin sentința civilă nr. .../LM/AS/2012, pronunțată în dosarul nr. .../.../2011, pronunțată de către Tribunalul G. – Secția civilă, având ca obiect un litigiu de muncă, a fost admisă cererea fiind obligată pârâta S.C. G.G.S. S.R.L. să plătească reclamanților drepturi bănești, reprezentând salariu neachitat și alte drepturi salariale, după cum urmează: V.I., suma de 1750 de lei; M.T. – 1200 de lei; C.G. – 1100 lei; P.N., 1919, drepturi salariale și 168,75 lei, contravaloare transport și, în fine, P.I., suma de 2490 de lei și alți 239,75 lei. Prin aceeași hotărâre, pârâta a fost obligată la plata sumei de 600 de lei, reprezentând cheltuieli de judecată.

Intrând în posesia titlului executoriu, reclamanții au pornit la punerea în executare a titlului executoriu, prin intermediul Biroului Executorului Judecătoresc „Tudor Florentina”, care a luat următoarele măsuri:

- în data de 20 iunie 2012, au fost înregistrate pe rolul B.E.J. „Tudor Florentina” cererile de executare nr. 761 și 762 ș.a., creditor fiind în prima cerere

12

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

P.N., iar, în cea de-a doua, P.I., debitor fiind, în toate dosarele de executare, S.C. G.G.S. S.R.L., conform titlului executoriu, identic în toate situațiile, sentința civilă nr. .../LM/AS/2012, pronunțată de Tribunalul G., în dosarul nr. .../.../2011;

- în urma cererilor de executare, s-au format dosarele de executare nr. 734/2012, 761/2012, 762/2012 ș.a.;

- în 21 iunie 2012, executorul judecătoresc a înaintat, pentru dosarele de executare, Judecătoriei B.V., ca instanță de executare, cereri pentru încuviințarea executării silite a cererilor de executare silită;

- în data de 3 iulie 2012, Judecătoria B.V. a încuviințat, atât cererea de încuviințare silită din dosarul de executare 761/2012, cât și cererea de încuviințare a executării silite din dosarul de executare nr. 762/2012 etc.;

- în data de 11 iulie 2012, executorul judecătoresc a înaintat debitoarei S.C. G.G.S. S.R.L., în dosarele de executare, înștiințarea înființării popririi, asupra sumelor de bani, precum și a altor valori mobiliare, pe care le deținea la unitățile bancare (pag. 197, vol. I);

- concomitent, în data de 11 iulie 2012, a înaintat, către un număr de 9 instituții bancare, dispoziții de înființare a popririi pe conturile debitoarei S.C. G.G.S. S.R.L.;

În consecință, executorul judecătoresc a procedat la blocarea conturilor bancare ale S.C. G.G.S. S.R.L., punând astfel în executare hotărârea.

Societatea debitoare a formulat mai multe contestații la executare - patru la număr, corespunzătoare a patru reclamanți creditori - înregistrate pe rolul Judecătoriei B.V., și anume:

La 17 iulie 2012, S.C. G.G.S. S.R.L. a depus la Judecătoria B.V. o contestație la executare împotriva executării silite a sentinței civile nr.

.../LM/AS/2012 a Tribunalului G., pornite de B.E.J. „Tudor Florentina”, în dosarul de executare nr. 762/2012, la cererea lui P.I..

Totodată, s-a solicitat în baza art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, suspendarea executării silite până la soluționarea contestației.

Contestația a constituit obiectul dosarului nr./.../2012, care, primind termen de 21-35 de zile, de către judecătorul de serviciu, a fost repartizat aleatoriu la un complet de judecată de vacanță judecătorească din data de 13 august 2012, a cărui compunere urma să fie asigurată, potrivit planificării, de către doamna judecător A.D.

Tot la 17 iulie 2012, S.C. G.G.S. S.R.L a depus la Judecătoria B.V. o contestație la executare împotriva executării silite a sentinței civile nr. .../LM/AS/2012 a Tribunalului G., pornite de B.E.J. „Tudor Florentina”, în dosarul de executare nr. 761/2012, dar la cererea unui alt creditor, V.I.. La fel, s-a solicitat în baza art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, suspendarea executării silite până la soluționarea contestației.

Această contestație a constituit obiectul dosarului nr./.../2012, care, primind același termen de 21-35 de zile, a fost repartizat aleatoriu la completul de judecată de vacanță judecătorească din 13 august 2012, a cărui compunere urma să fie asigurată tot de către doamna judecător A.D..

Al treilea dosar de contestație la executare a fost înregistrat tot la data de 17 iulie 2012 împotriva executării silite a sentinței civile nr. .../LM/AS/2012 a Tribunalului G., pornite de B.E.J. „Tudor Florentina”, în dosarul de executare nr. 734/2012, la cererea creditorului M.G.. S-a solicitat, în baza art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, suspendarea executării silite până la soluționarea contestației.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Contestația a constituit obiectul dosarului nr./.../2012, care, primind termen tot de 21-35 de zile a fost repartizat aleatoriu la completul de judecată de vacanță judecătorească din 7 august 2012, a cărei compunere urma să fie asigurată de către doamna judecător L.L..

A patra cauză, respective cea cu nr./.../2012, ce îl privea pe creditorul P.N., a fost înregistrată la aceeași dată, adică la 17 iulie 2012, cu dosarul de executare nr. 761/2012, dar a fost repartizată la completul de judecată de vacanță judecătorească din 14 august 2012, prezidat de către doamna judecător C.B., președinta Judecătoriei B.V..

La 20 iulie 2012, la un interval de trei zile de la introducerea celor 4 contestații la executare arătate mai sus, debitoarea S.C. G.G.S. S.R.L a solicitat prin ordonanță președințială, suspendarea provizorie a executării silite până la soluționarea cererii de suspendare silite cuprinsă în cadrul contestațiilor la executare, acestea fiind repartizate în aceeași zi, la persoana care avea atribuții de înlocuitor al președintelui instanței, conform Hotărârii nr. 2/12 ianuarie 2012 a Colegiului de conducere, cererile fiind soluționate în temeiul art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, de către doamna judecător A.B., la completul denumit Complet Permanență.

Cele 4 cauze de suspendare provizorie a executării silite au constituit obiectul dosarelor:/.../2012 ;/.../2012;/.../2012 și, respectiv, .../.../2012.

Așa cum s-a arătat, fiecare dintre aceste cauze a primit termen la data de 20 iulie 2012, astfel că acestea au fost repartizate manual cu tipul de termen „astăzi, 20 iulie 2012”.

Este de menționat că în fiecare dintre ele au fost depuse documente privind plata cauțiunii, din care reies următoarele aspecte:

În cauza nr./.../2012, dar „pentru dosarul nr./.../2012”, cu creditorul P.I., se depune la data de 19 iulie 2012 (cu o zi înainte de introducerea cererii și deci a formării dosarului) la Unitatea C.E.C. Bank suma de 362 de lei - pentru care se eliberează chitanță - de către deponentul T.M.V., având ca titular pe S.C. G.G.S. S.R.L, suma reprezentând „cauțiune dosar nr./.../2012”, depusă spre consemnare pe seama și la dispoziția Judecătoriei B.V., așa cum reiese din copia chitanței și a recipisei de consemnare.

Situații asemănătoare se înregistrează și în celelalte dosare, așa cum reiese din documentele din dosar, respectiv :/.../2012;/.../2012;/.../2012.

Prin încheieri date în camera de consiliu, la 20 iulie, într-o zi de vineri, cererile de suspendare provizorie a executării silite au fost soluționate, fiind respinse ca neîntemeiate, hotărârile judecătorești fiind date fără cale de atac.

În data de 23 iulie 2012, într-o zi de luni (adică în ziua lucrătoare imediat următoare celei în care i-au fost respinse cererile de suspendare provizorie a executării silite), în jurul orei 10.00, reprezentanții S.C. G.G.S. S.R.L formulează, în fiecare dintre cele 4 cauze de suspendare provizorie (.... -/.../2012), cerere pentru eliberarea cauțiunii, care sunt aprobate de către grefierul-șef al instanței, doamna U.D.M., astfel că sunt restituite în aceeași zi.

Ulterior, S.C. G.G.S. S.R.L, prin reprezentant, a introdus 4 cereri prin care solicită președintelui Judecătoriei B.V. să se pronunțe asupra capătului de cerere privind suspendarea executării silite, arătând că în fiecare dintre cele 4 dosare având ca obiect contestație la executare a solicitat instanței de judecată și suspendarea executării silite până la soluționarea capătului principal al cererii

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

introdutive, susținerea principală fiind aceea că îi sunt blocate conturile bancare, fiind în imposibilitate de a achita alte plăți etc., iar din acest lucru reiese urgența cererii.

Prin cererile formulate, debitoarea a solicitat suspendarea executării silite până la soluționarea contestației la executare, în fiecare dintre cele 4 dosare de contestație la executare.

Cererile au fost întemeiate în drept pe dispozițiile art. 401 punctul b, 403 alin. 1 și 4 din Codul de procedură civilă.

La cererile depuse au fost anexate și documentele privind cauțiunea, chitanța și recipisa de consemnare, acte ce tocmai îi fuseseră restituite din dosarele având ca obiect suspendarea provizorie a executării silite pe cale de ordonanță președințială

Cele 4 cereri au fost înaintate doamnei judecător T.I., care a completat formularele cu model de rezoluție, trecând la rubrica *data primirii*, pe cea de "23 iulie 2012", la *obiectul cauzei*, „suspendare executare silită, art. 403 (1) c.pr.civ.”, iar la tipul termenului „În camera de consiliu”.

Cererile nu au fost repartizate aleatoriu, ci manual, fără a fi formate dosare separate sau fără a fi atașate dosarelor existente, ce aveau ca obiect contestație la executare, pe care doamna judecător T.I. le-a cerut de la arhivă, dispunând totodată ca cererile să fie soluționate în cadrul acestora, dar care fuseseră repartizate altor magistrați din cadrul instanței, cauze care aveau deja prim termen de judecată stabilit aleatoriu.

Fiindcă în ziua respectivă nu erau planificate complete de judecată și deci nu existau tehnico-informatic deschise astfel de complete, doamna judecător T.I. a dispus grefierii sale de ședință, doamna P.V.L., să folosească sistemul electronic

[REDACTED] [REDACTED]
pentru crearea unui complet de judecată, la C5, prefigurat în Ecris ca fiind CJ [5],
completul de judecată al cărui titular este chiar doamna judecător, pentru data de
23 iulie 2012.

Grefiera a folosit calculatorul grefierului-șef și a creat complet pentru
a fi alocate apoi manual cele 4 cereri, cărora li se stabilise termen la 23 iulie.

Prin încheierile date în dosarele respective, au fost admise cererile
formulate de către S.C. G.G.S. S.R.L. și s-a dispus, de fiecare dată, suspendarea
executării silite până la soluționarea irevocabilă a contestației la executare ce face
obiectul dosarelor respective.

După pronunțarea hotărârii, reclamanta S.C. G.G.S. S.R.L. a formulat
cereri de eliberare a unui certificat de grefă din care să reiasă soluția, fiind eliberate
la scurt timp, în fiecare dosar, de către grefierul-șef.

Din relațiile comunicate de către Biroul Executorului Judecătoresc „Tudor
Florentina” a reieșit că în data de 26 iulie 2012, debitoarea S.C. G.G.S. S.R.L. a
depus, în original, în dosarele de executare nr. 761/2012, nr. 762/2012 etc.
certificate de grefă, din care reiese faptul că *„Prin încheierea din camera de
consiliu de la 23.07.2012, a fost admisă cererea și s-a dispus suspendarea
executării silite până la soluționarea irevocabilă a contestației la executare ce face
obiectul dosarului nr. .../.../2012, executare silită pornită în dosarul de executare
nr. 761/2012 a Biroului executorului judecătoresc Tudor Florentina.”*, formularea
fiind identică și în cazul celorlalte certificate de grefă, depuse de asemenea în
original, cum ar fi, spre exemplu, cel pentru dosarul de executare nr. 762/2012
ș.a.m.d.

Ca urmare a depunerii de către debitoare a certificatelor de grefă

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

menționate, Biroul Executorului Judecătoresc „s-a conformat dispozițiilor instanței de executare”.

Această situație de fapt rezultă din coroborarea declarațiilor și notelor de relații date de pârâtă cu declarațiile de martori și înscrisurile aflate la dosar, probe administrate în cadrul cercetării disciplinare, precum și în fața Secției .

Față de materialul probator administrat în cauză, Secția apreciază că fapta reținută în cuprinsul acțiunii disciplinare în sarcina pârâtei judecător T.I. din cadrul Judecatoriei B.V. nu întrunește cumulativ elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. 1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată prin Legea nr. 24/2002.

Potrivit art. 99 lit. 1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată prin Legea nr. 24/2012 constituie abatere disciplinară **imixtiunea în activitatea altui judecător** .

Pentru angajarea răspunderii disciplinare este necesar ca fapta ce constituie abatere disciplinară să întrunească elementele constitutive cu referire la latura obiectivă, latura subiectivă și legatura de cauzalitate între fapta săvârșită și rezultatul produs iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert în baza probatoriului administrat în cauză.

Sub aspectul laturii obiective, elementul constitutiv al abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 litera 1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, modificată prin Legea nr. 24/2012, constă în imixtiunea în activitatea altui magistrat, expresia „imixtiune” referindu-se la orice atingere adusă principiului potrivit căruia, în activitatea ce o desfășoară, judecătorii sunt independenți și se supun legii, indiferent dacă prin actul de imixtiune se urmărește sau nu realizarea unui interes.

Secția reține că, în exercitarea atribuțiilor profesionale, cât și în afara acestora, judecătorul este dator să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lui în funcție și în societate, că trebuie să apere prestigiul puterii judecătorești printr-o comportare adecvată în relațiile cu justițiabili, cu colegii, cu reprezentanții celorlalte organe ale statului, cu întregul corp social.

Prin urmare, acestuia nu-i este îngăduit să pretindă sau să accepte ori să intervină în activitatea altui judecător, pentru rezolvarea intereselor personale, ale familiei sau ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii, fiindu-i interzis, cu desăvârșire, să se folosească de calitatea lui pentru a obține avantaje sau priorități în rezolvarea unor astfel de interese.

Din probele administrate în cauză nu se poate reține că, prin conduita sa, pârâta judecător a încălcat dispozițiile art.11 alin.(3) din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, adoptat prin Hotărârea nr. 328 din 24 august 2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, care stipulează că „judecătorilor și procurorilor le este interzis să intervină pentru soluționarea unor cereri, să pretindă sau să accepte rezolvarea intereselor personale sau ale membrilor familiei ori altor persoane, astfel decât în limita cadrului legal. Imixtiunea în activitatea altor judecători și procurori este interzisă”, și nici pe cele ale art.17 din același cod, care prevede că „judecătorii și procurorii sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în funcție și în societate”.

Secția reține că soluționarea de către pârâta judecător la data de 23 iulie 2012, deși nu era desemnată să participe la judecarea vreunei cauze, a celor patru cereri de suspendare a executării silite nu reprezintă o imixtiune în activitatea altui judecător, neputându-se susține că aceasta a intervenit de o manieră nelegală în judecata dosarelor, ..., ... și/.../2012, cauze care fuseseră repartizate

20

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

altor judecători. Practic, pârâta judecător a soluționat doar cererile de suspendare a executării silite până la judecarea pe fond a contestațiilor la executare de către judecătorii investiți inițial, neexistând dovezi în sensul că aceasta a intervenit în activitatea altui magistrat pentru satisfacerea unor interese personale.

De asemenea, sub aspectul laturii subiective, se reține că pârâta nu a avut intenția de interveni în activitatea altui judecător în scopul arătat anterior, ci a apreciat că se impune soluționarea de urgență a acestor cereri, și întrucât era singurul magistrat prezent în instanță în acel moment a procedat în maniera descrisă anterior.

Pentru aceste considerente, Secția apreciază că nu sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. 1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată prin Legea nr. 24/2002.

Referitor la abaterea disciplinara prevazuta de art. 9 lit. o) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată prin Legea nr. 24/2002, Secția reține că art. 101 din Regulamentul de ordine interioara a instantelor judecatoresti prevede că neluarea măsurilor necesare aplicării normelor criteriului aleatoriu de repartizare a cauzelor sau încălcarea acestor norme atrage răspunderea disciplinară a persoanelor vinovate, în condițiile legii.

Art. 11 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară prevede că activitatea de judecată se desfășoară cu respectarea principiilor distribuirii aleatorii a dosarelor și continuității, cu excepția situațiilor în care judecătorul nu poate participa la judecată din motive obiective.

Potrivit art. 52 alin. 1 din aceeași lege „Colegiile de conducere stabilesc compunerea completelor de judecată la începutul anului, urmărind asigurarea continuității completului, precum și că schimbarea membrilor completelor se face

în mod excepțional, pe baza criteriilor obiective stabilite de Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești".

Repartizarea cauzelor pe complete se face în mod aleatoriu, în sistem informatizat, iar cauzele repartizate unui complet de judecată nu pot fi trecute altui complet decât în condițiile prevăzute de lege (art.53 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară).

În conformitate cu art. 96/1 alin. 1 din Regulament, cererile accesorii referitoare la un dosar repartizat aleatoriu se judecă de același complet de judecată, de unde reiese că și cererile urmează tot regula principală, prin atașarea lor manuală la dosarul principal, de fond, care a fost repartizat aleatoriu.

Circuitul acestor cereri este stabilit prin art. 93 alin. (3) din Regulament care arată că celelalte cereri și acte de orice natură se înregistrează în registrul general de dosare și se prezintă, după caz, președintelui instanței sau, atunci când cererea privește un dosar aflat pe rolul instanței, completului căruia i-a fost repartizată cauza, așadar, neluarea măsurii de a transmite cererile, repetate și similare de altfel cu cele aflate pe rol, constituie o încălcare a normelor privind repartizarea aleatorie.

În spetă, S.C. G.G.S. S.R.L., prin reprezentant, a introdus 4 cereri prin care solicită președintelui Judecătoriei B.V. să se pronunțe asupra capătului de cerere privind suspendarea executării silite până la soluționarea contestației la executare, arătând că în fiecare dintre cele 4 dosare de contestații la executare a solicitat instanței de judecată și suspendarea executării silite până la soluționarea capătului principal al cererii introductive. Cererile au fost întemeiate în drept pe dispozițiile art. 401 punctul b, 403 punctul 1 și punctul 4 ș.a. din Codul de procedură civilă, fiind atașate documentele privind cauțiunea, chitanța și recipisa de consemnare.

Cele 4 cereri au ajuns la pârâta judecător T.I., care a completat formularele cu model de rezoluție, trecând manuscris la rubrica *data primirii*, pe cea de 23 iulie 2012, la *obiectul cauzei*, „suspend. exc. silită, art. 403 (1) c.pr.civ.”, iar la tipul termenului „În camera de consiliu”. Pe formular este menționat că rubricile de mai sus trebuie completate de către președintele instanței, de judecătorul desemnat de acesta ori de judecătorul de serviciu.

Pe rezoluții este stabilit de către pârâta judecător T.I., la rubricile rezervate *operatorului aplicației ECRIS pentru repartizarea aleatorie a cauzelor*, completul de judecată „C5”, la termenul pentru judecată este trecut „23.07.2012” și dispoziția de plată a cauțiunii, fiind trecută de fiecare dată însă suma trecută deja pe chitanțele atașate de parte.

Cererile nu au fost repartizate aleatoriu, ci manual, fără a fi formate dosare separate sau fără a fi atașate dosarelor existente, pârâta judecător T.I. dispunând ca cererile să fie soluționate în cadrul dosarelor având ca obiect contestații la executare, cauze care aveau deja prim termen de judecată stabilit aleatoriu.

Pârâta judecător T.I. nu a procedat conform dispozițiilor prevăzute de Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești, ci dimpotrivă a soluționat aceste cauze dispunând înregistrarea în aplicația ECRIS a unui termen de judecată pentru completul de judecată CJ [5]. Aceste fapte reprezintă o încălcare a dispozițiilor legale referitoare la repartizarea aleatorie prin acordarea manuală a unui termen de judecată la completul al cărui titular era pârâta, deși soluționarea cererilor de suspendare a executării silite -cereri accesorii- era de competența completului de judecată investit inițial cu soluționarea contestațiilor la executare.

Asigurarea imparțialității și transparenței în realizarea actului de justiție poate fi garantată în practică tocmai prin respectarea unui criteriu obiectiv de

[REDACTED]

distribuire a dosarelor spre soluționare, iar prin distribuirea aleatorie a dosarelor a fost eliminată posibilitatea repartizării dirijate a cauzelor.

Trebuie menționat că distribuirea aleatorie a dosarelor în sistem informatizat este completată de prevederi procedurale care asigură aplicarea efectivă și a principiului continuității completului/judecătorului în soluționarea cauzelor, în principal în situațiile de incidente procedurale.

Sub aspectul laturii obiective se reține că faptele de nerespectare a dispozițiilor privind distribuirea aleatorie a cauzelor, deși nu sunt săvârșite **în mod repetat**, totuși au o anumită gravitate, aspect ce rezultă din modul concret de săvârșire, din multitudinea dispozițiilor legale și regulamentare încălcate și din rezultatul produs: cererile nemaiputând fi soluționate de completele de judecată legal sesizate.

Din punctul de vedere al laturii subiective, faptele au fost săvârșite cu intenție indirectă, întrucât pârâta, deși nu a prevăzut și urmărit încălcarea regulilor de repartizare aleatorie, totuși a acceptat această posibilitatea, așa cum reiese chiar din declarația dată pe parcursul cercetării disciplinare: „am observat că cele 4 dosare erau repartizate altui complet, mai bine-zis completul de vacanță judecătorească, denumit CVJ, însă am apreciat că cererile formulate ulterior au caracter urgent și asupra cărora nu se fixase niciun termen de soluționare pentru cererea de suspendare, fiind stabilit doar ca termen de judecată pentru contestația la executare” cât și din declarația dată în procedura din fața Secției.

Pentru aceste considerente, Secția reține că sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. o) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată prin Legea nr. 24/2002.

"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

Cu privire la exercitarea funcției cu rea-credință, Secția reține următoarele:

Potrivit art. 99 lit. t) raportat la art.99¹ alin.1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată prin Legea nr. 24/2012 constituie abatere disciplinară *exercitarea funcției cu rea-credință prin nesocotirea din culpă în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil a normelor de drept material ori de drept procesual.*

În considerarea elementelor care definesc conținutul abaterii disciplinare reglementată de art. 99 lit. t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată prin Legea nr. 24/2012, se impune a fi avute în vedere subzistența cumulativă, a elementelor specifice acestei abaterii disciplinare, constând în existența unei conduite culpabile a magistratului în exercitarea funcției, inclusiv sub aspectul încălcării normelor de procedură cât și din perspectiva îndeplinirii condiției gravei neglijențe.

Referitor la cea dintâi condiție, care se circumscrie laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată prin Legea nr. 24/2012, starea de fapt reținută de Secție și confirmată de pârâta judecător evidențiază încălcarea de către aceasta a responsabilităților specifice funcției, respectiv o încălcare a normelor de procedură, responsabilități concretizate în cerința imperativă prevăzută de art. 4 alin.1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, dispoziție legală potrivit careia **judecătorii sunt obligați** ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora.

De asemenea, această abatere disciplinară presupune încălcarea standardelor de conduită impuse magistraților de dispozițiile art. 90 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, coroborat cu dispozițiile art. 17 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor și cu cele ale art. 104 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

În speță, pârâta a încălcat dispozițiile legale procedurale și regulamentare privind repartizarea cererilor, publicitatea ședinței de judecată, stabilirii completelor de judecată, consemnarea modului de desfășurare a ședințelor de judecată.

Astfel, potrivit art. 403 alin.1 C.proc. civ : „până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în cuantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel” iar potrivit alin. (4) al aceluiași text de lege: „în cazuri urgente, dacă s-a plătit cauțiunea, președintele instanței poate dispune, prin încheiere și fără citarea părților, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare de către instanță”. Prin urmare, este vorba despre două proceduri de judecată cu un conținut și o finalitate diferite, textul de lege făcând o distincție clară în acest sens.

Cu toate acestea, la momentul soluționării celor patru cereri de suspendare a executării silite, pârâta judecător a „aplicat” ambele proceduri, realizând un “ mixaj” între acestea și anume: în temeiul art. 403 alin.1 C.proc. civ. a apreciat că este competentă, a fixat o cauțiune care era stabilită deja de parte, dar nu a pronunțat suspendarea executării silite doar până la soluționarea contestației la executare, ci „până la soluționarea irevocabilă a contestației la executare”; de asemenea, pârâta

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

judecător a soluționat cererile în „Camera de consiliu” și fără încunoștințarea părților, deși textul de lege –art.403 alin.1 C.proc.civ.- nu prevede în mod expres acest lucru. Practic, pârâta a judecat aceste cereri și prin raportare la dispozițiile art.403 alin.4 Cod procedură civilă, pronunțând o încheiere irevocabilă, fără citarea părților .

Prin faptele sale, pârâta judecător a încălcat dispozițiile legale referitoare la publicitatea ședinței de judecată, prevăzute de art. 121 alin. 1 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care cererile **nu au fost judecate în ședință publică**.

Publicitatea ședinței de judecată constituie un principiu în dreptul procesual civil, consacrat, pe plan european, în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată de România prin Legea nr. 30/1994; iar, pe plan intern, în Constituția României, în Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și în Codul de procedură civilă (ca de altfel și în alte legi).

Prin transparența pe care o asigură administrării justiției, publicitatea contribuie la realizarea scopului art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale : procesul echitabil, a cărui garantare constituie unul dintre principiile fundamentale ale oricărei societăți democratice, în sensul Convenției.

Constituția României stabilește în art. 127 că „ședințele de judecată sunt publice, afară de cazurile prevăzute de lege”, dispoziție reluată în art. 12 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară în capitolul referitor la dispozițiile generale privind *procedura judiciară*.

Atât Codul de procedură civilă, cât și legile speciale prevăd expres excepții de la publicitatea ședinței de judecată, limitate la anumite categorii de cauze, ale

[REDACTED] [REDACTED]
căror particularități l-au determinat pe legiuitor ca, în aplicarea art. 127 din Constituție, să adopte norme derogatorii de la principiul publicității ședinței de judecată.

Reținând că excepțiile sunt de strictă interpretare, este exclusă posibilitatea ca, în măsura în care nu este prevăzută în mod expres într-o dispoziție legală, o excepție de la principiul publicității ședinței de judecată să fie stabilită pe cale de interpretare.

În aceste condiții, este evidentă voința legiuitorului de a nu institui prin art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă vreo derogare de la principiul publicității ședinței de judecată.

În absența unei dispoziții legale exprese, prin care legiuitorul să prevadă judecarea cererii accesorii de suspendare a executării silite în camera de consiliu, se aplică dispozițiile generale ale art. 121 alin. 1 din Codul de procedură civilă, conform cărora ședința de judecată este publică.

În aceste condiții, dispoziția pârâtei T.I. de a judeca cele 4 cereri în „Camera de consiliu” reprezintă o încălcare a normelor de procedură referitoare la publicitatea ședinței de judecată.

De asemenea, se reține că nu s-a dispus citarea părților, în special a pârâților creditori, la judecarea cauzelor, fiind încălcate dispozițiile cu caracter general prevăzute de art. 85 din Codul de procedură civilă, care instituie obligația ca **judecătorul să nu poată hotărî asupra unei cereri decât după citarea sau înfățișarea părților** (afară numai dacă legea nu dispune altfel).

În al treilea rând, nu au fost respectate nici dispozițiile din Regulament privind atașarea de către judecător a dosarelor cu cereri similare (103 alin. 1¹), în urma verificării în sistemul ECRIS, verificare ce ar fi trebuit să aibă ca scop

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

stabilirea existenței sau nu a altor dosare formate ca urmare a unei cereri formulate de aceleași persoane, împotriva acelorași persoane și având același obiect și după întocmirea unui referat în care să se menționeze rezultatul verificării.

În al patrulea rând, nu au fost efectuate consemnări în caietul grefierului de ședință în ceea ce privește desfășurarea procesului: numărul dosarului, poziția acestuia pe lista de ședință, măsurile dispuse de instanță etc. și nu au fost vizate de către doamna judecător T.I., în calitate de președinte al completului de judecată, care în prealabil avea obligația de a verifica conținutul acestora și de a urmări și atașarea listei de ședință la caietul de note (art. 104 alin. 15 și 16).

În ultimul rând, nu a fost întocmită și nici afișată listă de ședință, fiind încălcate dispozițiile art. 103 alin. 1, care prevăd că grefierul de ședință afișează lista cauzelor cu o zi înaintea termenului de judecată sau cel mai târziu cu o oră înainte de începerea ședinței la instanțele la care activitatea se desfășoară în 2 - 3 timpi, dar și cele ale art. 110 alin. 5, prin care se prevede că după întocmirea procedurilor de comunicare, grefierul de ședință predă dosarele grefierului arhivar șef, sub semnătură pe lista de ședință, iar listele purtând semnătura de predare-primire se îndosariază și se păstrează pentru evidență.

Aceste aspecte sunt confirmate de către grefiera de ședință P.V.L. în declarația dată pe parcursul cercetării disciplinare și necontestată de părâta judecător.

Sub aspectul laturii subiective, Secția reține, raportat la aspectele detaliate anterior, că pentru a se constata existența abaterii disciplinare prevazuta de art.99 lit.t) raportat la art.99/1 alin.2 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată , este necesar a avea în vedere definirea noțiunii de gravă neglijență. Textul art. 99¹ din Legea nr.

303/2004, modificată, în care legiuitorul definește reaua-credință și grava neglijență, circumscrie sfera încălcării normelor de drept material sau procesual la acelea de o gravitate deosebită, care au consecințe asupra valabilității actelor întocmite de magistrat, a duratei procedurilor sau care produc o vătămare gravă a drepturilor și intereselor părților.

Astfel, pot intra în sfera răspunderii disciplinare numai acele încălcări ale normelor de drept material sau procesual care pun în discuție însăși valabilitatea actelor întocmite de judecător și procuror și pentru care, un observator rezonabil (persoană informată și de bună-credință), nu poate găsi o justificare.

În ceea ce privește cea de-a doua formă de vinovăție legiuitorul, prin folosirea sintagmei „gravă neglijență”, a stabilit gradul culpei ca fiind cel al „culpei lata”. Prin urmare, pot atrage răspunderea disciplinară numai acele greșeli care au un caracter evident, neîndoielnic și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale.

În consecință, pentru a se putea reține „grava neglijență” este necesar ca judecătorul să manifeste o conduită de încălcare flagrantă a unor îndatoriri elementare profesionale, cu consecințe grave asupra înfăptuirii actului de justiție. Astfel, trebuie ca nerespectarea normelor de procedură să poată fi caracterizată ca fiind o greșeală evidentă, neîndoielnică, care nu își găsește o justificare, cu consecințe deosebit de grave .

Din această perspectivă și în raport de materialul probator administrat în cauză, **se reține, sub aspectul laturii subiective**, că modul de solutionare de către pârâta judecator a celor patru cereri de suspendare a executării silite este expresia **gravei neglijențe în exercitarea funcției prin nesocotirea** normelor procedurale și regulamentare privind repartizarea cererilor, publicitatea ședinței de judecată, a

30

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

stabilirii completelor de judecată și a consemnării modului de desfășurare a ședințelor de judecată.

Faptele au avut consecințe grave prin încălcarea drepturilor procesuale ale creditorilor - intimați, aducându-se atingere și prestigiului justiției prin nerespectarea cadrului legal de soluționare a unui asemenea gen de cereri.

Pentru toate aceste considerente, Secția reține că prin probele administrate în cauză s-a făcut dovada îndeplinirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. o) și t) raportat la art. 99¹ alin. 2 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată prin Legea nr. 24/2002, motiv pentru care, va admite în parte acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva pârâtei T.I. -judecător în cadrul Judecătoria B.V. și îi va aplica acesteia sancțiunea „avertisment”.

La individualizarea sancțiunii, aplicată în condițiile art. 100 lit.a) din Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția a avut în vedere împrejurările, gravitatea concretă precum și consecințele faptelor săvârșite de pârâta judecător .

Totodată Secția reține că pârâta are o vechime de 29 de ani în profesia de judecător, având grad de judecător de tribunal, nu a mai fost sancționată disciplinar iar pentru activitatea desfășurată a avut calificativul “ foarte bine”.

Ținând cont de toate aceste împrejurări care, în mod obiectiv trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii aplicate, fără a fi minimalizate gravitatea faptelor astfel cum au fost reținute anterior anterior și vinovăția pârâtei, precum și legătura de cauzalitate între ele, Secția apreciază ca se justifică aplicarea unei sancțiuni care să nu o îndepărteze din magistratură dar care, în același timp să îi atragă atenția asupra gravității abaterilor comise și a consecințelor acestora.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Ca urmare, față de disp.art.100 lit. a) din Legea nr.303/2004, republicată, potrivit căreia sancțiunile ce se pot aplica trebuie să fie proporționale cu gravitatea abaterilor, Secția a apreciat că se impune aplicarea sancțiunii "avertismentului".

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite în parte acțiunea disciplinară formulată de Inspectia Judiciara împotriva doamnei T.I. - judecător în cadrul Judecătoriei B.V..

În baza art. 100 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică doamnei T.I. - judecător în cadrul Judecătoriei B.V., sancțiunea disciplinară constând în „avertisment”, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. o) și t) din același act normativ.

Respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspectia Judiciara împotriva doamnei T.I. - judecător în cadrul Judecătoriei B.V. cu privire la săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. l) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare ca neintemeiată.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Cu drept de recurs în termen de 15 zile, de la comunicare, la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 12 decembrie 2012.

Președinte,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*